

UČITELJ.

Glasilo „Učiteljskega društva za slovenski štajer.“

Izhaja 5. in 20. vsakega meseca na celi
poli in velja za celo leto 3 gld., za pol
leta 1 gld. 60 kr.

|| Za oznanila se plačuje od navadne ver-
stice, če se natisne enkrat, 10 kr., dvakrat
14 kr., trikrat 18 kr.

Dopise sprejema odbor „Učiteljskega društva za slovenski štajer.“

Štev. 6.

V Mariboru 20. marca 1876.

Letnik IV.

Poduk v drugem deželnem jeziku pa de- želna učiteljska konferenca v Gorici.

Spis „o poduku v tujem jeziku“, kterega je „Učitelj“ v svoji številki 3 iz dunajske „Volksschule“ prinesel, napotuje me povedati, kaj je deželna konferenca v Gorici (15. oktob. 1875) o tem predmetu sklenila. Stvar je važna.

Najpred bodi povedano, da ni stal ta predmet na dnevnem redu, ampak, da ga je g. pervosednik še le prvi dan konference priporočil, skoraj bi rekel, kakor dodatek k učnim načertom.

Odesek sedmerih udov, ki je bil izvoljen, da pretresa predmete dnevnega reda in stavi dotične predloge, vzel je v pretres tudi „poduk v tujem jeziku“ ter staval (poročevalec Žnidarčič) te-le predloge:

1. Poduk v tujem jeziku ne sme biti zapovedan, ampak le prostovoljen. Učenci niso siljeni poslušati ta poduk; učitelji pa smejo za tako podučevanje nagrado tirjati.

2. Poduk v tujem jeziku sme se veršiti le zunaj šolskih ur, v prostem času. Radi tega ne sme biti čez 25 zapovedanih šolskih ur na teden ali 5 na dan. Četertek je prost dan.

3. Poduk v tujem jeziku sme se dajati samo na dvo- in večrazrednih ljudskih šolah. (Na ednorazrednicah ima učitelj brez tega poduka dovolj posla.)

4. Ta poduk se začinja na dvo- in trirazrednicah s četrtem šolskim letom, na 4- in večrazrednih šolah s tretjim šolskim letom.

5. Na dvo- in trirazrednicah sme se ta poduk k večjemu po tri ure na teden dajati, na 4- in večrazrednih šolah pa k večjemu po 4 ure.

6. Po teh razmerah določiti smoter in učni načert za isti poduk, bodi skerb deželnega šol. sveta.

S temi predlogi je hotel dotični odsek mejnike postaviti tujemu jeziku, da bi se drugim predmetom na škodo ne širil, da bi se učitelji in učenci ne preobložili z delom.

Tem predlogom so nekteri gospodje, zlasti pervosednik, nasprotovali, češ, da je poduku v tujem jeziku premalo časa določenega, ter so predlagali, naj se začenja ta poduk bolj zgodaj, že z drugim šolskim letom. Pri glasovanju je padel ta predlog, sprejeti pa so bili odsekovi predlogi.

Kake nasledke ima prezgodnji poduk v tujem jeziku, razložila je „die Volksschule“ prav dobro, in nemški list veljá.

A. F. — čič.

Jana Amosa Komenskega Informatorium šole materinske.

(Dalje.)

Poglavje VIII.

Kako naj se otroci podučevajo v govoru.

To, po čemer se človek od živali razlikuje, je razum in jezik: prvo ima za svojo lastno rabo, drugo pa za svojega bližnjega; zato ima človek skerbeti za oboje, da bi imel ne le prebrisane misli, ampak tudi urni jezik. Ker sem že naznanil, kako se ima misel mladini odpirati, da bi reči in raznovrstna dela spoznovala, pristavim tu še nekaj o tem, kako se jezik ima formirati; kakošen namreč ima biti začetek gramatiki, retoriki in poetiki.

Gramatika se pokazuje pri nekterih otrocih že v prvem polletju, posebno pa na koncu prvega leta; takrat se jim pričnejo nekatere litere in zloge na jeziku formirati, kot: á, é, í, ha, ba, na, ma, i. t. d. Popolneje se to godi pa v drugem letu, kedar že začinjajo cele besede izgovarjati; takrat naj se učé izgovarjati najprej kratke lahke besede: tata, mama, papa i. t. d.; tako je prav, kajti priroda veli, vedno pričenjati pri lehkih rečéh; govoriti pa tako, kakor mi govorimo n. pr.: oče, mati, jesti i. t. d. je za jeziček, ki se komaj začne gibati, pretežko in celo nemogoče; zatoraj jim moramo voščiti ovih ložjih besedíc. Kedar pa so si jezik nekaj malo izurili, takrat je škoda, ž njimi po otročje govoriti n. pr. brez *r* in brez *k* izgovarjati besede, kakor nekteri nespametno storé in pripuščajo svojim otrokom govoriti: vlata, tluh, jepa i. t. d. namesto vrata, kruh, repa i. p. Na ta način namreč mora se najprvlje pri njih to popraviti, kar so se slabo naučili izgovarjati, in to takrat, kedar so že večji in druga naloga na nje čaka. Zakaj pa ne bi mogla mati, pestunja govoriti pravilno z otrokom, kateri že zna pravilno usta odpirati, vsaj je to le igrača in kratkočasno? Zakaj ne bi naučila otroka

litere in zloge jasno, ostro in glasno izgovarjati, in sicer najprej besede (se ve da najpervlje krajše: rad, gora, zora, reč) ali posamezne litere in zloge, r, k, g, š, ž, č (er, ka, ge, eš, že, če) i. t. d.

To so gramatične vaje za drugo in tretjo leto; te se pa morejo podaljšati do konca tretjega leta, če se pri otroku zapazi slabejši um. V četrtem letu se more tudi na to gledati, da bi naglas dobro izgovarjali. To pa navadno samo pride po vaji, ker kakor otroci slišijo izgovarjati, tako se navadijo. V petem in šestem letu bode govora toliko prirastlo, kolikor razuma; samo je moramo navaditi na to, da bi vse, kar v hiši vidijo in s čim se pečajo, naučili tudi imenovati in o tem govoriti. Zatoraj bo dobro, če je pogostoma vprašamo: kaj je to? kaj pa imaš? kaj delaš? kako se to zove? itd.; pri tem pa gledati na to, da bi le čisto, strogo in natanko izgovarjali; več od njih tirjati pa nije sila. Dobro bo, če se jim šaloma nalože nekteri izreki: N. pr. kdo najhitreje pove: Nabuhodonozorova glava, vsaka ura urno teče; konjsko kopito je terdno podkovoano, itd.

Rhetorika tudi začinja pri otroku v prvem letu in sicer z gesti, kajti dokler še ne morejo govoriti in dokler njihov razum še ni razvit, moramo je vaditi na zunanje geste, da bi nas poznali s tem, da je jemljemo v roko, zopet položimo, vzdigamo, jim kaj pokažemo, se z njimi smejemo itd. in tako da zahtevamo, da bi na nas gledali, ročice nam podajali in k nam hoteli iti. Tako se moramo naučiti, pogoditi se ž njimi po gestih, ker našega govora še ne zastopé, kakor se z mutastimi in gluhimi ljudmi storiti mora.

Precej v prvem letu moremo otroka naučiti toliko, da spozna, kaj je vesel, kaj jezni obraz; kaj pomeni žugati s perstom, kaj vabiti z roko, kaj kimati z glavo, kaj odsuniti od sebe z roko itd., to vse otrok lahko zastopi, in to je podlaga actionis rhetoricae.

V tretjem letu bodo kmalo zastopili razun gestov tudi figure, in bodo je posnemali: če jim kdaj z vprašanjem, kdaj s začudjenjem, kdaj molčenjem nekaj pripovedamo.

O tropih (t. j. drugačnem pomenu nekaterih besedi) ne bodo veliko zastopili, ker se najpervlje morajo učiti pravega pomena besed.

Ni toraj treba skrbeti za to, da bi vse različne načine govora zastopili in znali; kajti je še zadosti časa, da se prenesbe in obraze jezika naučé. Tukaj samo le zategadelj to opominjam, da bi pokazal, kako se začinjajo podlage vseh reči pri otrocih, in da na tej podlagi postopati je mogoče in lahko, ako le z razumnim stvarjem razumno ravnamo.

Ravno tako se more reči o poeziji (ktera je umetnost vezati jezik v verstice); njen začetek precej z govorom začjenja. Kedar otrok začjenja razumeti besede, precej ima veselje zlagati

je v harmonijo in rithme. Zatoraj, kedar otrok pade in se vdari, potlej pa se joka, imajo pestunje to navado, da ga tolažijo s tem, da mu zapojejo nekatero pesmico, da ž njim govoré in se smejaajo.

To se pa otrokom tako dopada, da ne le vmolknejo, ampak razveselé se s tem in smejejo se. Nekateré pestunje ploskajo otrokom z rokama in pojejo pri tem. Otrokom lse to dopada, in zatoraj jim to moramo voščiti, ker to je približevanje k nemožnosti otročje prirode.

V tretjem in četertem letu naj pestunje otrokom prepevajo kratke pesmice, katere jim ostanejo tudi na dalje v spominu in jim hasnejo.

V četertem, petem in šestem letu naj se naučé na pamet prepevati nekateré kratke pobožné pesmice, ker na ta način se vadijo v pobožnosti. Ne bodo sicer zastopili, kaj je to ritem; kedar pa bodo v šoli poznali, kakošen je ritem, bode jih veselilo, da bodo videli, da že nekaj toga znajo. Otroška poezija tedaj bode, da bi poznali razloček med versticami in ritmom in med navadnim govorom. (Dalje prih.)

Občna zgodovina

za višje razrede narodnih in meščanskih šol.

V nemškem jeziku spisal prof. dr. Netoliezka. Poslovenil Ivan Lapajne.

Stari vek.

(Dalje.)

§ 29. Peloponeška vojska.

Po perzijanski vojski rastla je zavist med Sparto in Atenami vedno bolj in bolj. Atenci so si svoje mesto zopet sezidali in ga po svetu Temistokleja tudi uterdili, ravno tako tudi pristanišče Pirej. Periklej, stoječ na čelu atenskega državnega življenja, trudil se je Atene v vsakem obziru povzdigniti. Njegova doba se je zato tudi zlata doba zvala.

To povzdigovanje je bilo Sparti nevšečno. Po marsikaterem prepiru je prišlo naposled med tema državama do 28letne vojske, katere so se tudi skoro vse gerške države udeležile, deloma za Sparto, deloma za Atene. Po pglavitnih udeležnikih se je zvala peleponeška vojska. V prvih desetih letih so puštošili Spartanci Atiko, Atene pa morske pokrajine Peloponeza. Že v začetku boju nastala je v Atenah strašna kuga, na kateri je tudi Periklej umrl. Njegov naslednik je bil strojar Kleon, strasten in surov mož, pod njegovim vladanjem je veličanstvo Aten padalo. Pri Amfipoli je bil premagan in umorjen; pa tudi spartanski vojskovodja Brazida je bil ranjen, vsled tega je prišlo do 50 letnega miru, pri katerem je Atenec Nicija po-

sređoval. (421.) Toda ta mir ni dolgo trajal. V Atenah je živel mlad mož izverstnih talentov in velike zgovornosti, pa tudi lehkomiselnosti; imenoval se je Alcibijad in je bil stričnik Periklejev. On je Atence pregovoril, da so sklenili vojsko zoper Sirakuze v Siciliji in sicer s tem izgovorom, da bi sicilijanska mesta branili pred Sirakuzam. Alcibijad je bil z dvema drugima vojskovodjama in z precejšnjo vojsko v Sicilijo poslan. Komaj v Sicilijo došli Alcibijad bil je nazaj v Atene pozvan, da se tu radi lahkomišljenega čina zagovarja. To razserdi Alcibijada gre k Spartancem, katere našunta, Sirakuzancem na pomoč iti zoper Atence. To se tudi zgodi; pod zidovjem Sirakuz bili so Atenci popolnem pobiti in njih ladijevje ukončano. Sparta je hotela Atence popolnem ugonobiti. Stopila je v zvezo celó s perzijanskim kraljem, ki jej je tudi ladije zoper Atence ponujal. Mej tem časom se je Alcibijad tudi Spartancem zameril, ki so ga hoteli celó umoriti. Bežal je k Perzijancem in odvernih jih od namena, Spartancem pomagati. To je Atence tako razveselilo, da so ga k sebi nazaj pozvali. Ko se mu je posrečilo, Spartance pobiti, sprejeli so ga v Atenah z velikim veseljem. Njegova zvezda je toda kmalu zatonila. Ko je v njegovi nenazvočnosti njegov podvojskovodja vojsko zoper spartanskega poveljnika Lisandra zgubil, odvzeli so mu Atenci više vojskovodstvo in ga iz dežele pregnali. Atenci se niso mogli dalje zoperstavljeni, pri Egospotamos (Kozjem potoku) so bili popolnem premagani in mesto Atene so morali izročiti. Zidovje se je poderlo, ladijevje sežgalo in nova vlada trideseterih tiranov (trinogov) postavila.

§ 30. Atene v žalostnem položaju in Sokrat.

Od Spartancev postavljeni trideseteri tirani so svojo oblast strašno uporabljali, ker so bili zavarovani od spartanske posadke (vojakov) v mestu. Svoje nasprotnike so iz dežele preganjali in ob življenje devali. Celó eden od teh trideseterih, ki je bil usmiljenega serca, je bil na smert obsojen. Od teh strašnih muk je Atene oprostil Tragibul, ki je pregnane soderžavljane sebral, polastil se mesta in tirane pregnal.

Atene so dobile sedaj (403 pr. Kr.) zopet prejšnjo ustavo, toda njih prejšnji blišč se ni več povernil.

Da so bili Atenci že zeló popačeni, priča najbolj živo Sokratova smert. Sokrat je bil plemeniti človek, slavni modrijan, celó delfiški orakel ga je najmodrejša Gerka imenoval. On je spoznal, da je mnogóbožanstvo njihovih soderžavljanzov bedarija, in da je le en sam Bog, kateri je vse reči vstvaril. Veroval je tudi na neumerjočnost duše in na življenje po smerti. Dasiravno je svoje soverstnike v vseh znanostih dosta presegal, vendar je bil tako pohleven, da je rekel, da samo to vé, da nič ne vé. V svojem življenju je bil prav priprost, svoje so-

državljanje je zmernosti in ponižnosti učil. Podučeval je on pri vsaki priliki, v delavnicah in na javnih prostorih, in sicer pogovarjaje se je učil, tako namreč, da je s pripravnimi vprašanji učence napeljeval na to, da so resnico našli in spoznali.

Ta izvrstni mož je bil v svojem sedemdesetem letu zatožen od svojih sovražnikov, da ne časti bogov in da mladino pohujšuje. Kljubu izverstnemu zagovarjanju je bil na smert obsojen. „Ah“, reče eden njegovih učencev, „nedolžen moraš umreti.“ Na to odgovori Sokrat smeja se: „Ali želiš, da bi dolžen umrl.“ Mirno in stanovitno je izpil strupeno pijačo (389 pr. Kr.). Po njegovi smerti so še le spoznali Atenci njegovo dolžnost; celo mesto je žalovalo po njem in postavilo mu spominek v čast.

§ 31. Tebe in Epaminonda.

Ko so bile Atene ponižane, bili so Spartanci neznano prederzni. V miru in brez vsakega povoda so po izdajalsko napadli mesto Tebe, posedli grad Kadmejo in postavili spartanski mislečo vlado. Veliko Tebancev je zbežalo v Atene, med njimi imenitni Pelopida. Temu se je pozneje posrečilo s pomočjo drugih svoje očetovsko mesto zopet osvoboditi.

On in njegov prijatelj, Epaminonda, bojevala sta se z najvočjo navdušenostjo za svojo domovino in Tebe v prvo gerško državo povzdignila. Epaminonda je bil kot vojskovodja in državnik na dobrem glasu. Po novem, od njega iznajdenem vojnem redu zmagal je pri Sevkri (371) v Beociji Spartance in je v lastni deželi napadel. Pri Mantineji, sredi Peloponeza, priboril je bil drugo zmago, toda sam je bil smertno ranjen. Ko se je umirajočemu junaku zmaga njegove vojske naznanila, iztergal si je kopje iz pers in potem umrl, rekoč: „Dosta sem storil za svojo domovino.“ Po njegovi smerti so Tebe propadale.

§ 32. Propad Gerške.

Med Gerki je vladala v poslednjem času splošna nesloga, kar jih je slabilo. Filip, kralj Makedonije, dežele na severju Gerške, je zato vedno gojil željo, polastiti se gerških držav. Filip je bil delaven, mogočen in razumen vladar, ki je znal vse okoliščine za se vporabljevati; Gerki so pa od dne do dne postajali bolj zaspani, a nazadnje celó Filipa v deželo povabili, da bi jih pomiril. Zastonj jim je to največji govornik v starem veku, Demosten, odsvetoval; Filipa so vendar pustili skozi Termopile. Prepozno so spoznali Gerki, da jih je zviti kralj prevaril, zastonj so bili prijeli zoper prevzetnega vsiljenca orožje, kajti pri Keroneji (338 pr. Kr.) so bili premagani po macedonski falanksi (bojna versta), in neodvisnosti Gerški je za zmirom odzvonilo.

§ 33. Aleksander Veliki.

Po smrti Filipa, ki je bil zavratno umorjen, sledil je Aleksander, ki je komaj 20 let star očetov prestol zasedel.

Obdarjen z izvrstnimi zmožnostmi dobival je v svoji mladosti nauke največjega učenjaka tistih časov, Aristotela. Najljubša knjiga mu je bila Homerjeva Ilijada in njegova največja želja je bila, junak postati, kakoršen je bil Ahilej. Ko je čul novico o novi zmagi svojega očeta, zaklical je bolešno: „Moj oče mi ne bo ničesar pustil, kar bi jaz pribojevali mogel.“ Osemnajst let star se je Aleksander že bojeval v vojski pri Keroneji.

Ko je zasedel prestol svojega očeta, mislili so podjarmljeni narodi, da je pri neizkušenem mladem vladarju najboljša prilika, sovražni macedonski jarm odložiti. Toda Aleksander je kakor blisk pritekel in hitel od zmage do zmage. Ko je naredil mir v svojem kraljestvu, sklenil je, perzijansko kraljestvo podvreči. Ta načert se je bil že njegovemu očetu priljubil.

Pri zboru v Korintu so ga izvolili za prvega vojvode v perzijanski vojski, in od vseh gerških držav so prišli odlični in učeni možje čestitat mu. Samo modrijan Dijogen se ni zanj brigal. To je bil čuden mož. Stanoval je v sodu in vse njegovo pohištvo je bila mala posodica, iz katere je pil. Aleksander je hotel tudi videti tega samotarca. Našel ga je na sami zemlji ležečega. „Zahtevaj, kar hočeš od mene, dal Ti bom,“ reče kralj. „Samo to želim,“ odgovori Dijogen, „da mi idiš s solnea.“ „Resnično,“ reče začuden Aleksander, „ko bi ne bil Aleksander, hotel bi biti Dijogen.“

Na spomlad l. 334 pr. Kr. napravil se je Aleksander, še le 23. l., z združeno vojsko Gerkov in Macedoncev na pot, da bi si podvergel perzijansko kraljestvo, katero je slabelo in to zlasti pod takratnim vladanjem Darija III. (Kodomana). Podá se čez Helespont in ob reki Graniku potolkel je perzijansko vojsko. S to zmago postal je gospodar Male Azije.

Aleksander je došel potem v mesto Gordij, ki je bilo znano po gordiškem vozlu. Orakel je prerokoval, da bo tisti čez vso Azijo gospodoval, ki bode ta zamotani voz razvozlat. Aleksander ga razseka s svojim mečem in s tem je spolnil prerokovanje.

V mestu Tarz je izbolel kralj nevarno, ker se je razgret v potoku Cidnu kopal. Nobeden zdravnik si ni upal zdravila mu svelovati, samo Filip si je odločil, nevarno, pa odločilno sredstvo uporabiti. Kar dobi kralj od svojega vojvoda Parmenijona svarilno pismo, naj ne zaupa Filipu, ker je ta od Darija z visokim zneskom podkupljen, da kralja ostrupi. Aleksander je v istem trenutku pismo izročil Filipu, ko je on brez strahu zdravilo zaužil. Aleksandrovo zaupanje ga ni varalo, kajti kmalo potem je ozdravel.

Kmalu na to je bila na reki Isu druga velika bitka, pri

kateri je bil Darij popolnem zmagan. Bežal je v notranji del svojega kraljestva, Aleksander pa je šel proti jugu in si priboril Sirijo in Fenicijo.

Mesto Tir na otoku se mu je sedem mesecev branilo, ali po tem dolgem obleganju se je vendar udalo. Potem si je pridobil Egipt, kjer je sezidal mesto Aleksandrijo. Ti njegovi strašanski uspehi so ga tako omamili, da se je v libijski puščavi v zelenici, kjer je Cevzov tempelj, za božjega sina razglasiti dal.

Vernivši se v Azijo pobil je Darija pri Gavgameli (v Asiriji) in s tem perzijansko kraljestvo ukončal. Neznano veliki zakladi, ki so bili v kraljevskih mestih Babilon, Suze in Perzepol, so prišli njemu v roke. Nesrečni Darij je bil pa na begu od Besa umorjen.

Vsled velike sreče predrugačil je Aleksander svoje vedenje in življenje. Poprijel se je perzijanske noše in šege in terjal je od svojih podložnikov božansko častenje. Njegova prevzetnost ni imela nobene mere več, še svojim prijateljem ni prizanašal. Pri neki gostiji je prebodil Klita, ki mu je bil v bitki na reki Graniku življenje rešil, in to zato, ker je Filipova dela bolj čislal nego Aleksandrova. Nezadovoljen še z obilnimi prebojevanimi deželami hotel je Aleksander gospodar vse Azije postati in zato je začel vojno proti Indiji.

Indija je od prirode najbogateje obdarovana dežela, ki je že takrat bila zelo obljudena in dobro obdelana. Velikanskih stavb ostanki se še dan danes občudujejo in pričajo o omiki starih Indijancev. Ljudstvo se je delilo v kaste, kakor pri Egipčanih. Te kaste so bili bramani ali duhovniki, vojščaki, poljedelci, obrtniki, trgovci in naposled služabniki in hlapeci. Na najnižji stopinji in kot nečisti ljudje so bili parija, s katerimi prvi niso v družini živeli.

Za Aleksandra je bila Indija pod večimi knezi, ki so med seboj nesložni bili. To mu je zmago olajševalo. Toda njegove trupe niso hotele še dalje v tuje dežele rivati, želele so si nazaj v domovino, in temu se je moral Aleksander vdati. Dvanajst altarjev se je v spomin postavilo na najsakrajnejši meji, do katere so bili proderli, a potem se v Babilon vrnili. Tu je pa Aleksander umerl (še le 33 let star) vsled prestanih težav in nezmerne življenja.

Aleksander ni zapustil za vladanje sposobnega naslednika. Na smertni postelji so ga zato vprašali, kdo naj mu bo naslednik. On jim odgovori: „Najvrednejši.“ Ker je vsak njegovih vojskovodi si dozdeval kot taki, nastala je med njimi dolgo trajajoča vojska, katere posledek je bilo razkosovanje velike države. Med novimi državami so bile znamenite: Macedonija s Gerško, Sirija pod Seleveidi in Egipt pod Ptolomeji. Pozneje so prišle vse pod oblast Rimljanov. (Dalje prih.)

Verstitev učnih predmetov (Lectionsplan)

za slov.-nemške razdeljene enorazredne ljudske šole v mescih: april, maj, juni, juli in avgust z ozirom na četrtek kot prosti dan.*

A. Višja skupina t. j. 4., 5. in 6. šolsko leto (3. razdelek) in 7. in 8. šolsko leto (4. razdelek).

Dne	Ponedeljek		Torek		Sreda		Četrtek		Petek		Sabota	
	3.	4.	3.	4.	3.	4.	3.	4.	3.	4.	3.	4.
1.	Računstvo (ustmeno)	Vaje v jeziku	Računstvo	Računstvo	—	—	—	—	Vaje v nemšk. jeziku	Računstvo	Računstvo	Vaje v nemšk. jeziku
2.	V enem polletju: Prirodopis. v enem: Fizika	Spisje	Čitanje	Čitanje	Spisje	—	—	—	Nemško berilo	Nemško pisanje	Nemško pisanje	Nemško berilo
3.	Pi- Vaje sanje v jeziku	Risanje in oblikoslovje	Pi- Vaje v jeziku	Pi- Vaje v jeziku	—	—	—	—	Risanje in oblikoslovje	Zemljepis in zgodovina	—	—
3 ¹ ₂	Petje	Verozakon	Telovaja	Telovaja	—	—	—	—	Verozakon	—	—	—

B. Niža skupina t. j. 1. šolsko leto (1. razdelek), in 2. in 3. šolsko leto (2. razdelek).

Dne	1. razdel.		2. razdel.		1. razdel.		2. razdel.		1. razdel.		2. razdel.	
	1.	2.	1.	2.	1.	2.	1.	2.	1.	2.	1.	2.
1.	Števil- jenje	Števil- jenje	Pisanje	Kazalni uk	—	—	—	—	Glaso- vanje	Pisanje	Števil- jenje	Prepi- sovanje
2.	Prepiso- vanje	Prepiso- vanje	Prepiso- vanje	Vaje v jeziku	Pre- pis- gis- sov.	Števil- jenje	Števil- jenje	Števil- jenje	Glaso- vanje	Čitanje	Glaso- vanje	Števil- jenje
3.	Petje	Petje	Risanje	Petje	—	—	—	—	Verozakon	—	—	—

* Glej štev. 24 "Slov. Učitelja" od l. 1875.

O nameščenji neizpitanih učiteljev.

(Naredba štajerskega deželnega šolskega sveta.*)

1. Ako se pri razpisu učiteljske službe na enorazrednicah ne oglasi nijeden prosilec s pričevalom učiteljske sposobnosti ali vsaj učiteljske zrelosti, in ako se ne dá na tako službo moč iz večrazrednice v okraju premestiti, sme se neizpitan učitelj samo takrat namestiti, ako je učno poskušnjo v šoli v navzočnosti okrajnega šolskega nadzornika dobro dostal, in ako je dokazal, da je pismenega jezika v pismu in besedi zmožen in ob enem sposoben, otrokom razumljivo govoriti in ako se more pričakovati, da bo s precejšnjo pridnostjo in samoučenjem v šoli zadostoval. Opomni se pa, da v sili za začasno nameščenje zadostuje način pod točko 2. naznanjen. Osebe pa, od katerih ni pričakovati dobrih uspehov, ne smejo se nikakor nastavljeni.

2. Na večrazrednicah smejo se pri začasnem nameščenju nastaviti tudi take pravno neomadeževane osebe brez izpita, katere imajo vsaj odgovarjajočo omiko. Vendar se morajo take osebe poslati na kako izgledno narodno šolo ali na kako vadnico, kjer se pod vodstvom učiteljev in ravnateljev skozi 6—8 mesecev vadijo, posebno v prvotnem jezikovnem in računstvenem nauku. O tem poslušanji in učnim poskuševanji po razredih se morajo s pričevalom dotičnih šolskih voditeljev skazati. Iz učiteljske odpuščeni ali izključeni rejenci se ne smejo nastavljati pod nobeno pogodbo, in taki učiteljski rejenci, ki prostovoljno učiteljske zapusté med letom, smejo se nastavljati samo z dovoljenjem deželnega šolskega sveta.

Ker je pa znana reč. da manjka potrebnih učiteljskih moči, posebno za podučiteljska mesta, zato naj okrajni šolski sveti gledé pomnoževanja razredov in ustanovljenje paralelk ne delajo preneglih sklepov; kajti boljše je, ako izobraženi, izurjeni učitelj učence poludnevno podučuje, kakor pa če se poduk izroči v didaktiki nevesčemu možu.

Dopisi.

V Tominu na Goriškem je zborovalo dne 3., 4. in 5. februarja novo okrajno šolsko svetovalstvo vpervič. Zadnji dan je bilo toliko snega zapadlo, da niso mogli svetovalci na svoj dom iti. Med njimi je večina prejšnjih; tudi okrajni nadzornik je — za zdaj — še prejšnji (Žnidarčič), ker ni še drug imenovan. Zastopnika učiteljev sta gg. nadučitelja iz Tomina in iz Cirknega, Kogoj in Širca; uni izmed prejšnjih, ta je pa nov

*) To naredbo smo brali še le v „Oesterr. Schulbote“ od 15. febr.; priobčenejo v svojem članku pod naslovom „Briefe aus Steiermark“ Franc Robitsch (ali je ta mož identičen z nadzornikom in profesorjem Robičem?)

izvoljence. Sirca je stopil namesto Dominko-ta vsled volitve v okrajni učiteljski konferenci dne 7. oktobra m. l. Nekemu g. svetovalcu ni bila ta izvolitev všeč, pa je bil uležil v edni seji okrajnega šolskega svetovalstva protest zoper to izvolitev terdč, da tiče g. Dominko-tu, kakor učitelju in voditelju na pripravljavnici v Kobaridu že po postavi (deželni od 8. febr. 1869, §. 19, c) sedež v okrajnem šol. svetovalstvu, in da je imela okr. učiteljska konferenca le 1 zastopnika izvoliti, a ne dveh. Ta protest je šel na deželno šolsko svetovalstvo; to ga je pa zaverгло in izvolitev obeh zastopnikov poterdilo. Toraj je okrajna učit. konferenca prav tolmačila tisti §. 19, c. — Novo okr. šol. svetovalstvo je imelo v 1. seji veliko dela, n. pr. razverstenje šolskih občin v razrede zastran plač, proračun za t. l., izvolitev učiteljev za Bovec in Livek. Izvoljeni so: Jožef Hoban za nadučitelja (600 gld.), Anton Stres za učitelja (500 gld.) v Bovec, in Valentin Volarič za učitelja (400 gld.) v Livek. — Tukajšno okr. šol. svetovalstvo naročuje (po nasvetu okr. šol. nadzornika in učiteljev) za vse šole „Vertec“ in bukve iz družbe sv. Mohora. Tudi letos je ta strošek v predarku. Ali ni to lepa podpora? —a—

Iz ormuškega okraja. (Naše učiteljsko društvo.) Seja 3. febr. je bila dobro obiskana. Ko se je zapisnik zadnje seje in letno poročilo (katero sledi prihodnjič Ured.) minulega leta odobrilo, volili so se za pregledovalce računa gg. Repič, Kosi i Majeen.

Za tim se je vršila volitev novega odbora. V odbor so voljeni gg. Fr. Šijanec, učitelj v Svatinjah, s 8 glasovi (načelnik); J. Šinko s 11 glasovi (tajnik); Ant. Stuhec, učitelj na Humu s 8 glasovi (blagajnik); St. Kovačič, nadučitelj, s 11 glas., in S. Strenkelj, učitelj v Središču s 8 glasovi (odbornika). Za podpredsednika je voljen g. St. Kovačič, za poslanca k „Lehrerbundu“ g. Kosi. Na predlog Šijaneca naročilo si je društvo „Slov. Učitelj“, „Napredak“ in „Pädagog. Zeitschrift“

Šinkov predlog: društvo naj voli dva stalna poročevalca — enega za „Učitelja“, drugega za „Pädag. Zeitschrift“ — je padel. Štrenkelj: Odbor naj se podpornim udom za donesek in kr. šol. svetu za sobo zahvali (sprejeto). Gospod Antonij Eberl pristopil je k društvu.

O seji 2. marca nimam mnogo poročati, kajti zbralo nas se je bilo radi slabega vremena majhno število. Po odobrenju zapisnika prebralo se je pismo g. Rauschl-na, v katerem on svoj izstop iz našega društva naznanja.*)

Josip Šinko.

Iz Gradca 12. marca. (Iz štajerskega deželnega zbora). Deželni zbor ima dosihmal pred saboj le dve posebne poročili deželnega odbora v šolskih zadevah. Prvo namerava, na občne stroške ljudske šole obrniti večji del zapuščinske doklade ($\frac{1}{2}$ %), ki je vse dozdaž teklo v matico za penzije učiteljev i njih rodobin. Dotična osnova deželne postave sicer tudi letos, (kakor l. 1874) govori o osnovanju občnega šolskega zaklada. Ali to brez djanskega vspeha. Matica za penzije učiteljev i njih rodobin ostane v državnih rokah, namreč v gospodarstvu c. kr. deželnega šolskega sveta; iz drugih virov si pa dežela ne more nove matice

*) Ali ni povedal, zakaj?

Ured.

osnovati, zadovoljna mora biti, če izhaja leto za letom pri plačevanju učiteljev itd. Tako splava po vodi naš up, da si pridobi deželni odbor matico, iz katere bi mogel na majhine obresti izposojevati za zidanje šolskih poslopij potrebni denar. Rajni g. Dr. Flekh, ki se sploh ni vstrašil borbe, kedar je šlo za blagor ljudske šole, on kot deželni odbornik bi menda še enok skušal, predložiti postavno osnovo od leta 1874, ki je namenila, penzijsko matico v ta namen pridobiti — brez kakove nevarnosti za penzije učiteljev.

V taisti postavni osnovi predlaga deželni odbor tudi, naj jenjajo dosedajni okrajni šolski zakladi; le da okraji vsako leto naj odrajtujejo 7 % dokladov na svoje štibre za šolske namene v deželni šolski zaklad. To se naj zgodi, da bode manj pisarije. Ali nerazumim tega, ker leto za letom bode vendar moral okrajni šolski odbor deželnemu odboru dopisati o svojih potrebah, in zastran 7 % prineska.

Ovi prinesek menda ostane le zavolj tega na okrajih, da ne izgubijo popolnoma svojih pravic pri imenovanju saj nekterih učiteljev. Ker zastran teh pravic deželni odbor se letos nič ni upal predložiti, nego celo v vrsto razlogov na jedno stran i na drugo stran. To je drugo, gori omenjeno poročilo, in žalostni se pri tem spominjamo, da je rajni g. D. Flekh v deželnem odboru že bil izdelal postavno osnovo zastran imenovanja učiteljev brez ozira na to, od kod dobivajo plačila. Glavne točke tiste osnove so bile:

Na enorazrednih šolah imenuje učitelje krajni šolski odbor.

Vse nadučitelje i direktorje imenuje c. kr. deželni šolski svet.

Ali brez dvombe mora tudi taka postava kmalu zagledati beli dan ako ne letos, pa v prihodnji seji deželnega zbora. —c.—

Iz konjiškega okraja. Dne 2. marca imeli smo učitelji konjiškega šolskega okraja svoj redni zbor. Sešlo se je 13 učiteljev. Okoli pol enajste ure prične gospod predsednik, Peter Kapun, s preserčnim „dobro došli!“ zborovanje. Na dnevnem redu bila sta dva predmeta in sicer: 1. prepisovanje „beril“ z ozirom na slovnico in pravopis (govor g. predsednika); 2. magnetizem v svoji delavnosti (govor g. učitelja Kožuha). Oba govora bila sta izvrstna. Prihodnji zbor bode 4. maja v Oplotnici. Konečno je gospod predsednik nas opozoril k slogi ter zraven opomnil, da nam je sloga neobhodno potrebna, posebno zdaj, ko naši sovražniki z bistrim očesom na nas prežijo.

Iz Maribora. Prva seja učiteljskega društva za mariborski okraj je bila 13. jan. t. l. Za predsednika je bil voljen g. Nerat; podpredsednik je g. Baumgartner, gg. Koprivnik in Unger so zapisnikarji in gg. Šac, Stöger in Serbec odborniki.

Pri drugoj seji, 3. febr., je g. Koprivnik govoril o „zemljepisju v ljudski šoli, ter mu je navzočnih 16 členov za jegovo prav dobro razvrščeno razpravo občno pohvalo izreklo. — G. Nerat je zatem odgovoril na vprašanje: česa je učiteljem v tem okraju najbolj potrebno? Rekel je mej drugim: „značajnost v vsakem oziru!“ *) Za njegov, po mojem mnenju,

*) To bi si svobodno g. Golob in drugi Wretzljanci, recte nemčurji, za ušesa si začrhnili. Pis.

še predlagi govor se mu je od vseh navzočih udov popolnem pritrdilo. — K društvu je pristopil tudi g. Hafner, nadzornik. — Namesto odstopivšega zapisnikarja, g. Ungerja, je bil voljen Nedeljko.

2. marca je bila tretja seja. Dasiravno grdo vreme, vdeležilo se je iste vendar do 20 udov. G. nadzornik Robić je bil namenjen govoriti o „šoli iz kulturhistoričnega gledišča“, a ker je bil zaprečen, zato je gosp. Nerat govoril o „matematičnej ali astronomičnej geografiji v ljudskeji šoli“. Navzočni so mu izrekli občno pohvalo. Pri bodočej seji bode sledil praktični del astron. geog., in sicer sedaj v slovenščini, kar bi sploh želeli bilo, ker švabsko predavanje, mislim, nam ne koristi mnogo; vsakako pa mi nij znano, da bi „oberštajerci“ svoje govore v slovenščini ali v katerem drugem jeziku govorili. Seveda „Slovinci so potrpežljivi“, pri nas more biti vse narobe! Ka-li?

V ustanovljeni odbor, ki bode imel vrediti nabrano stvarino za domačo dogodivščino (Ortskunde), so bili voljeni gg.: nadzornik Robić, Baumgartner, Nerat, Praprotnik in Serbec.

Pri bodočej seji, ki bode 6. aprila, bode g. Koprivnik odgovoril na vprašanje: Kako se imajo novinci v prvem času, obzirajoč se na pisno učavo, podučevati?

Nazadnje bi še opomnil one gg. učitelje narodnjake, ki še k društvu nijso pristopili, naj vsi brez izjeme k istemu pristopijo, ter seje redno obiskujejo; gledanje z Pohorja ali iz slovenskih goric ne koristi nič, marveč delovanja je treba, in scer zajedniškega! Modremu jedno oko dosta! — (Za nekaj dopisov je zmanjkalo prostora.)

Slovstvo.

(Jugoslovanski časopisi za mladino) so: 1) Naš slovenski „Vertec“, kojega priporočati menda ni treba, saj se sam priporoča. 2) „Smilje“, v hervatskem jeziku (izhaja v Zagrebu enkrat na mesec v mali osmerki in velja na leto 62 kr); 3) „Bršljan“ (hervatski list) izhaja v Zagrebu v zvezkih, po 6 na leto in velja 1 gld. 20 kr.; 4) serbski „Radovan“ (pisan s cirilico), izhaja v Novem Sadu.

(„Jugoslovanskega stenografa.“) 1. številka napadla se nam je po vsem in celó naše pričakovanje preseгла. G. Bezenšek, njegov urednik, ume svoj predmet, ume jugoslovanska narečja, ume v teh narečjih tako razumljivo pisati, kakor je namreč zdaj pokazal, da je s svojim „Stenografom“ vsem domoljubom, osobito pa prijateljem hitropisa jako vstregel. Na drobno se ne moremo spuščati v kritiko tega časopisa, katera bi pak jako ugodna bila, in le še enkrat naše p. n. čitatelje nanj opozorujemo in ga hitropiscem mej učiteljstvom priporočujemo, pa tudi novinci se utegnejo po navodu tega časopisa v tem predmetu izuriti.

(Najnovejši katalog c. kr. založbe šolskih knjig) na Dunaji ne kaže nobene nove slovenske knjige. — Navod k prvi in drugi računici se tiska. — Cena nemškimi računicam se je za nekaj krajcarjev povišala, bati se je, da se bo tudi slovenskim.

(Knjižica „Opis Štajerske, Kranjske, Koroške in Primorja“) za narodne šole bode skoraj dotiskana; obsegala bode 24 strani, veljala samo 8 kr.

Šolske novice in drobtine.

(„Učiteljsko društvo za slovenski Štajer.“) Odbor bode imel o veliko-nočnih praznikih sejo, ako bode večina odbornikov s tem zadovoljna, t. j. ako jej bode mogoče k seji priti, kar upamo.

(Iz štajerskega deželnega šolskega sveta.) Seja 24. febr. Posvetovalo se je o načertu postave za obertnijske strokovniške tečaje; sklenilo se preračun štajerskega učiteljskega pokojninskega fonda za leto 1877 izročiti deželnemu odboru radi predlaganja deželnemu zboru; pripoznalo se je, da je primerno dati odškodnine za poduk v veronauku na onih šolah, ki so oddaljene od fare; podelile so se državne podpore gojenkam na obertnijskem tečaju v Mariboru in dovolile starostne doklade ljudskim učiteljem. Karl Schmidl se je imenoval za podučitelja na deški šoli v Mariboru.

(Štajerski „Lehrerbund“) je predložil deželnemu zboru obširno prošnjo in spomenico o predruženju onih šesterih točk naših postav, katere smo mi že v uvodnem članku poslednje številke navedli. O vspchu prošnje bomo prihodnjič morda že poročati mogli. Zakaj pa „Slovensko učiteljsko društvo“ v Ljubljani ni nobedne prošnje kranjskemu deželnemu zboru objavilo? Saj bi njegova beseda pri kranjskih poslancih več veljati utegnila, nego koledovanje nemčurskih učiteljev.

(Knjig za uboge učence) dobi Štajerska v šolskem letu 1876-77 v vrednosti 6563 gld.; na posamezne okraje pripada: mesto Celje 37 gld.; mesto Maribor 77 gld., celjski okraj 181 gld., Kozje 140, Vransko 53, Ormuž 113, Konjice 138, Sv. Lenart 97, Sevnica 56, Ljutomer 68, Mariberg 68, mariborski okraj 280, Šmarje 123, Gornji grad 56, Gornja Radgona 66, Ptuj 346, Brežice 123, Rogatec 65, Šoštajn 61, Laško 95, Slovenska Bistrica 106, Slovenjgradec 40 fl. itd. Kranjska dobi knjig za 1422, Koroška za 1458, Primorje za 1990 gld.; vsa Cislajtanija za 62445 gld.

(Kranjska hranilnica) v Ljubljani je letos, kakor vsako let pred že, obdarovala več kranjskih zavodov, posebno srednjih in tudi nekaj ljudskih šol z zneski po 100 in 200 gld. Tudi društvoma „Narodna šola“ in „Schulpfennig“ je bilo po 100 gld. naklonjeno.

(Koroško „Schulpfennig-društvo“) je imelo lani 1393 gld. dohodkov, leta 1872. pa 3881 gld. Navdušenje za šolo pojema; se ve, da denarja vedno bolj primanjkuje.

(Zagrebaškim učiteljem) hočejo mestni očetje plače po 700, 600 in 500 odmeriti, kar je tim bolj čuda, ko so celó nekatere občine na kmetih hervatskim učiteljem po 700 gld. odločile.

(Na Moravskem) pripada na en razred nemških šol primerno 67 otrok, na en razred utrakvističnih 89 in na en razred českih šol 102 otroka. Nemci imajo torej povsodi prednost.

(Šolski odsek štajerskega deželnega zbora) je sestavljen iz sledečih gg. poslancev: dr. Rechbauer, vitez Carneri, Hammer-Purgstall, dr. Heilsberg, dr. Sernee, dr. Wretschko in Karlon.

(Učiteljske preskušnje) se začno letos v Ljubljani 3. aprila (oglasila se sprejmó do 29. t. m.) in v Gradei 20. aprila (oglasila do 10. aprila).

(V Celji) je 4. t. m. umerl ondotni ravnatelj deške šole, g. Juri Tribnik. Pokojnik je bil znan izversten muzik, v prejšnjih boljših časih tudi vnet za slovensko reč in zložil nekaj slovenskih pesmi. Več o blagem pokojniku bi radi priobčili, ako bi kateri njegovih bližnjih znan-

cev nam kaj sporočiti hotel. Pogreb njegov je bil, kakor se nam poroča, jako lep. Tovariši so mu nagrobnico peli.

(Vabilo). Učiteljsko društvo za okraje: Kozje, Sevnico in Brežice bo imelo v četrtek dne 6. aprila shod na Vidmu. Dnevni red: Prečitanje zapisnika od 4. nov. 1875. 2. Poročilo odseka v pregledovanju računov izvoljenega. 3. Poročilo komiteja v presojo pisank izvoljenega. 4. Poročilo delegata o zborovanji štaj. „Lehrerbunda“ dne 15. in 16. sept. v Mariboru. 5. Prednašanja: a) o geometriji (g. Ornik), b) o zgodovini Slovencev (g. Kuustič). 6. Volitev delegata. 7. Določitev kraja in dneva za prihodni (majniški zbor. 8. Petje. 9. Predlogi. Odbor.

(Šolska smešniča.) (Trago-komična pa resnična prigodba, kako nemškutarski starši otrokom merzenje do slovensčine vcepajo.] V neko šolo okraja M. na slov. Stirskem pride nekov novinec P. v šolo. Roditelji njegovi so rojeni slov. vinarji. Pa glej, kako otroke odgojujejo! Novinec v šolo stopivši pozdravi učitelja: „Gut morgn, herr Lehrer, jic bin i do!“ Odkáže se mu prostor. On sedi mirno ter gleda slovensko podučevaločega učitelja. Vsi otroci so lepo slovensko odgovarjali. Ko pa učitelji P-a vpraša, odreže se ta: „Dea votr hot ksokt i derf nit di šihe bindše sproh redn.“ Na vsakokratno prigovarjanje učiteljevo, ka naj slovensko govori, odgovori mu P. vselej s apodiktčnim: „I moag nit.“ Tako je trajalo blizo mesteč dnij, potem se učiteljevemu trudu vendar posreči slovensko besedo od njega dobiti. Vprašal boš, dragi sobrate, kaj je zdaj z učencem P.? Le poterpljenje, dragi čitatelj, vsaj ga je moral učitelj še več imeti! — Kakor hitro se je tedaj učitelju posrečilo prvo slovensko besedo iz P-a spraviti, spreobrnil se je zavsem, postal je iz Savla Pavel. Zdaj (nij še minolo leto dnij kar hodi v šolo) pa je eden najprijadnejših v celem razredu ter po nobeni ceni nemške besede iz njega ne izvabiš. Samo enkrat v celem tem času ga je še „nemški duh“ obletel. Pri razlaganju poklekovanja (Kniebungung) pove katehet, da se samo z enim kolenom poklekne. Komaj katehet to izusti, oglasi se naš P. ter pravi: „Gospod, tako je po slovensko, po nemško pa je drugače!“ „No kako pa je po nemško?“ vpraša ga katehet. P. stopi iz klopi, ter se verže z obema kolenoma na tla rekoč: „Po nemško je tako.“ — Od istega časa pa mu nij več taka „manira“ na misel prišla. T. B. H.

Razpisi učiteljskih služeb po Slovenskem.

Na Štajerskem: Podučiteljska služba v Slovenski Bistrici (5 r. š.) s 560 (420) gld. do 28. marca na kr. š. svet 2 podučiteljski službi v Ptujju (5 r. š.) s 560 (420 gld.) in 60 gld. za stan. do 31. marca na kr. š. svet. Služba podučiteljice v Ljutomeru s 560 (420) gld. do 1. aprila na kr. š. svet.

Premembe pri učiteljstvu po Slovenskem.

Na Štajerskem: G. Kaligar, podučitelj v Sevnici, zač. učitelj v Toplicah na Kranjskem. G. Jul. Flis, podučitelj v Teharjih. G. France Žihner, podučitelj v Vurmbergu, g. Jak. Ulčar, učitelj v Polju, g. Svojmir Žolgar, podučitelj v Laškem tergu.

Na Kranjskem: G. Fr. Medic, učitelj na Verhniku je umrl.

Služba podučitelja oziroma podučiteljice

na četverorazredni šoli v Šmarji poleg Jelševca z dohodki III. razreda in prostim stanovanjem, (proviz. z 50 for. poboljšeka) se razpisuje. Prošnje se imajo do 15. aprila 1876 oposlati krajnemu šolskemu svetu v Šmarji. (St. Marein bei Erlachstein.)

Okrajni šolki svet Šmarski, dne 1. sušca 1876.

Winikarjeve pisanke,

ki se zdaj po slovenskem v obče upeljujejo, se dobé se slovenskim in nemškim napisom pri

Fr. Kartinu,

1—2

trgovcu v Št. Jurji na juž. železnici
pri Celji.

Učiteljska služba

2—2

v Framu poleg Maribora je razpisana. Prosilci naj svoje prošnje vložé s potrebnimi spričevali do 15. marca pri tamošnjem krajnem šolskem svetu.

Krajni šolski svet v Framu, dne 20. febr. 1876.

Divjak.

3—3

Učiteljska služba

na enorazrednej narodnej šoli na Gorici poleg Gornjegrada z dohodki III. razreda i prostim stanovanjem se razpisuje.

Prositelji zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi imaje svoje prošnje potem predstavljene šolske oblasti do 15. sušca t. l. oposlati krajnemu šolskemu svetovalstvu na Gorici pošta Mozirje.

Okrajni šolski svet Gornjegradski, dne 10. februarja 1876.

Prvosednik: **Maas** l. r.

3—3

Podučiteljska služba

na četverorazredni narodni šoli v Št. Jurji pol. južne železnice z dohodki III. razreda se razpisuje.

Prositelji zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru i pisavi imajo svoje dostojno dokumentirane prošnje potem predstavljene šolske gospodske vposlati krsjnemu šolskemu svetu v Št. Jurji poleg južne železnice.

Okrajni šolski svet Celjski, dne 2. februarja 1875.

Predsednik: **Maas** l. r.

Oznanilo,

(med tiskom došlo.)

Dne 5. aprila zvečer zboruje „Šavinsko učiteljsko društvo“ na Vranskem. Ob 7. uri se začne odborova seja. Po seji se bode predavalo in sicer: 1) Rad. Škoflek: „Nujna potreba združevanja v pospeh odgoje otrok.“ 2) M. Soršak: „Uljudnost.“ 3) S. Meglič: „Nekaj o novejših šolskih predmetih. Potem zabava in petje. **Odbor.**“

Lastništvo „Učiteljsko društvo za slov. Štajer.“

Za uredn. odgovoren Drag. Lorenc. — J. M. Pajk-ova tiskarna v Mariboru.